

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/32/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725201710
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6725201710.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, IČO 04 355 211, so sídlom námestí T.G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, Česká republika, právne zast. JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, IČO: 42185190, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, proti žalovanému: A. B., C. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, XXX XX E., F. E., o zaplatenie 200 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca doručil Okresnému súdu Zvolen dňa 13.05.2025 žalobu, ktorou sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 200 Eur s príslušenstvom (úroky z omeškania v miere 5% z dlžnej istiny od 15.06.2022 do zaplatenia-), ako aj náhrady trov konania.

2. Prostriedky procesného útoku žalobcu :

2.1 skutkové tvrdenia:

2.1.1 žalovaný sa prostredníctvom webovej stránky G. registroval a požiadal žalobcu o poskytnutie úveru 200 Eur;

2.1.2 pri registrácii a odoslaním žiadosti potvrdil, že súhlasí so „Smlouvou o zápůjčce“, ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a zároveň potvrdil, že údaje poskytnuté veriteľovi sú pravdivé a úplné;

2.1.3 na základe Smlouvy o zápůjčce č. XXXXXX zo dňa 17.05.2022, uzatvorenej podľa §2390 a nasl. zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákonník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotřebitelském úvěru, žalobca ako veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 200 Eur, ktorý sa žalovaný ako dlžník zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi, spojené s úverom 57 Eur, a to do 28 dní od poskytnutia úveru;

2.1.4 celkové náklady spojené s úverom tvoria výlučne odplatu 57 Eur;

2.1.5 žalovaný svoj záväzok riadne a včas nesplnil, dlh sa stal splatným 14.06.2022;

2.1.6 dňa 03.03.2025 bola žalovanému zaslaná písomná výzva na úhradu dlhu, žalovaný dlh doposiaľ neuhradil;

2.1.7 žalobca si uplatňuje zákonný úrok z omeškania v zmysle nariadenia vlády ČR č. 351/2013 Sb.;

2.2 predložené listinné dôkazy:

2.2.1 Smlouva o úveru č. XXXXXX (č.l. 6-9);

2.2.2 výzva na úhradu zo dňa 03.03.2025 (č.l. 10);

2.2.3 výpis žalobcu z Obchodního rejstříku (č.l.11-12).

3. Prostriedky procesnej obrany žalovaného v spore neboli žiadne - v súdom určenej lehote, napriek prevzatíu výzvy dňa 27.06.2025 (č.l. 27), sa žalovaný k žalobe nevyjadril.

4. Sporné skutkové tvrdenia medzi stranami neboli žiadne (žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu účinne nepoprel). V tejto súvislosti však súd poznamenáva, že nepopretie skutkových tvrdení žalobcu žalovaným, vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným nezbavuje súd povinnosti podrobiť zmluvu o úvere a súvisiace dokumenty súdnej kontrole z hľadiska (i) dodržania zákonných náležitostí v zmysle Obč. Z., ako aj (ii) súdnej kontrole z hľadiska prípadných neprijateľných (a teda ex lege neplatných) zmluvných podmienok (§ 53 Obč. Z.); súd je povinný ex offa prihliadať aj na prípadné premlčanie nárokov (§54a Občianskeho zákonníka).

5. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie uznesením č.k. 19Csp/32/2025-30 zo dňa 18.08.2025 vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby, keď dospel k záveru o neplatnosti zmluvy o úvere, pričom nárok žalobcu, posúdený súdom prvej inštancie ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, považoval za premlčaný, ktorý v zmysle §54a Občianskeho zákonníka nie je možné vymáhať. Predmetnú výzvu prevzal právny zástupca žalobcu dňa 21.08.2025 (č.l. 33), avšak na túto výzvu žiadnym spôsobom nereagoval.

6. Relevantné ustanovenia právnych predpisov:

6.1 Podľa §13 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

6.2 Podľa §14 CSP, všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v ktorého obvode má fyzická osoba adresu trvalého pobytu.

6.3 §151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

6.4 Podľa §257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

6.5 Podľa §262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

6.6 Podľa §297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

6.7 Podľa §52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

6.8 Podľa §54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

6.9 Podľa §107 ods.1 a 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

6.10 Podľa §451 ods.1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

6.11 Podľa §456 veta prvá OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

6.12 Podľa §657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

6.13 Podľa §2 písm. c) zák. č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „ZoSÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

6.14 Podľa §3 písm. l) ZoSÚ, spotrebiteľským úverom nie sú: úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

6.15 Podľa §24 ods. 3 ZoSÚ, iný veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať úver alebo pôžičku, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, len na základe povolenia pre iného veriteľa udeleného Národnou bankou Slovenska.

6.16 Podľa §11 ods. 3 prvá veta ZoSÚ, ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná.

6.17 Podľa §2 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej len ako „MPS“), ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy.

9. Určovanie právomoci súdov vo veciach s medzinárodným prvkom v tomto konkrétnom prípade určuje NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 1215/2012 (prepracované znenie) z 12. decembra 2012 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Brusel 1). Podľa čl. 1, bod 1 Brusel 1, toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné a správne veci ani na zodpovednosť štátu za úkony a opomenutia pri výkone štátnej moci (acta iure imperii). Podľa čl. 17 bod 1 písm. c/ , Brusel 1, vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide: vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností. Podľa čl. 18 bod 2. Brusel 1, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. Podľa čl. 62 bod 1. Brusel 1, na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

10. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované normy súd prvej inštancie konštatuje, že je daná právomoc aj príslušnosť tunajšieho súdu konať o žalobe žalobcu, pričom sa jedná sa o spotrebiteľský záväzkový vzťah, na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Hoci žalobca sídli v Českej republike, svoju podnikateľskú činnosť smeruje do Slovenskej republiky, v ktorej má žalovaný ako spotrebiteľ bydlisko, keďže žalobca ponúka spotrebiteľom možnosť uzavrieť zmluvu o úvere prostredníctvom slovenskej lokalizovanej stránky (G.). Žalovaný tak v danom vzťahu vystupuje ako spotrebiteľ, pričom ide o občana SR a jeho adresa trvalého pobytu je v obvode Okresného súdu Zvolen. Určovanie rozhodného práva pre záväzkové vzťahy vo veciach s medzinárodným prvkom v tomto konkrétnom prípade určuje Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 593/2008 zo dňa 17. 06. 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I). Podľa čl. 1 ods. 1 Rím I, toto nariadenie sa uplatňuje na situácie, v ktorých dochádza k stretu rôznych právnych poriadkov pri zmluvných záväzkoch v občianskych a obchodných veciach. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné a správne veci. Podľa čl. 2 Rím I., právny poriadok určený podľa tohto nariadenia sa uplatní bez ohľadu na to, či je, alebo nie je právnym poriadkom členského štátu. Podľa čl. 3 bod. 1 Rím I, zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť. Podľa čl. 6 bod 1, 2 Rím I, bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“),

sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ:

- vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo
- akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti. Bez ohľadu na odsek 1 si strany môžu v súlade s článkom 3 zvoliť rozhodné právo pre zmluvu, ktorá spĺňa požiadavky odseku 1. Takáto voľba rozhodného práva však nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchýliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo na základe odseku 1 rozhodným. Žalobca ako zahraničná právnická osoba vykonáva podnikateľskú činnosť, predmetom ktorej je poskytovanie spotrebiteľských úverov na základe povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov v Českej republike, ktoré mu udelila Česká národná banka, ktorej dohľadu výlučne podlieha. V tomto prípade ide o zmluvu uzavretú medzi žalobcom ako podnikateľom a spotrebiteľom s obvyklým pobytom na území Slovenskej republiky, pričom je súdu známe z jeho činnosti, že žalobca smeruje svoju činnosť, ktorá je predmetom jeho podnikania i na územie Slovenskej republiky, pričom uvedená zmluva patrí do rozsahu jeho činnosti (poskytovanie spotrebiteľských úverov). Samotná zmluva sa tak spravuje v zmysle čl. 6 ods. 1 písm. b) Nariadenia slovenským právnym poriadkom.

11. Po právnom posúdení veci dospel okresný súd k záveru, že zmluva o úvere bola uzavretá podľa českého „Občianskeho zákonníka“ a podľa českého zákona (č. 257/2016 Sb.) o spotrebiteľskom úvere; veriteľom a poskytovateľom úveru bola právnická osoba so sídlom na území ČR. Hoci v zmluve a VPPÚ je uvedené, že je uzavretá podľa českého právneho poriadku, toto zmluvné ustanovenie v spotrebiteľskej zmluve nezodpovedá požiadavkám podľa článku 3 ods. 1 nariadenia Rím I, v zmysle ktorého voľba iného právneho poriadku musí byť urobená výslovne alebo musí byť jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Priemerný spotrebiteľ nemôže tomuto zmluvnému ustanoveniu rozumieť tak, že sa zmluva ako celok a všetky práva a povinnosti jej účastníkov spravujú právnym poriadkom Českej republiky, ani následkom, ktoré sú s tým spojené. Aj keby zmluva ako celok bola platná, na toto ustanovenie by bolo potrebné nahliadať ako na neplatné pre rozpor s článkom 3 ods. 1 nariadenia Rím I, keďže nejde o výslovnú voľbu právneho poriadku Českej republiky. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie otázku (ne)platnosti zmluvy skúmal podľa práva Slovenskej republiky, pričom aj právny režim bezdôvodného obohatenia, pod ktorý spadá nárok na vrátenie plnenia z neplatného právneho úkonu, sa spravuje slovenským právnym poriadkom a to s poukazom na článok 10 ods.3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (Rím II), podľa ktorého rozhodným právom je právny poriadok krajiny, na území ktorej došlo k bezdôvodnému obohateniu (v prejednávanej veci ide teda o právny poriadok Slovenskej republiky).

12. Vzhľadom na splnenie podmienok (§297 CSP) súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom oznam v zmysle §219 ods. 3 CSP bol zverejnený dňa 16.09.2025 (č.l. 37-39); pri rozhodovaní vychádzal (a) z nesporných skutkových tvrdení, (b) z listinných dôkazov predložených žalobcom (bod 2.2 odôvodnenia tohto rozsudku), (c) z vlastnej rozhodovacej praxe a (d) prihliadal tiež na rozhodovaciu súdnu prax v skutkovo obdobných veciach;

12.1 súdu prvej inštancie je známe z vlastnej činnosti (zo Zoznamu veriteľov a zoznamu iných veriteľov vedený Národnou bankou Slovenska zverejnený na webovej stránke NBS (F. /dohľad nad finančným trhom, ako aj z tlačovej správy NBS zo dňa 9.8.2018), že spoločnosti MINIHOTOVOST, SE NBS žiadne povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky neudelila, t.j. že žalobca nemá povolenie udelené NBS na poskytovanie úverov podľa §20 ods. 1 a §24 ods. 3 ZoSÚ (žalobca v spore opak ani len netvrdil);

12.2 z rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15CoCsp/41/2024 – 75 zo dňa 11.12.2024, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16CoCsp/35/2023, Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2CoCsp/16/2023, Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9CoCsp/23/2022, Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/216/2018, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13CoCsp/23/2023, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10CoCsp/102/2022, Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8CoCsp/1/2023, Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9CoCsp/13/2024 je už nepochybne ustálené, že žalobca ako nebankový subjekt a ako veriteľ poskytol žalovanému v postavení spotrebiteľa peňažnú pôžičku bez toho, aby mu bolo udelené zákonom (§24 ods. 2 ZoSÚ) vyžadované povolenie poskytovať spotrebiteľské úvery, čo má podľa §11 ods. 3 ZoSÚ za následok, že predmetná zmluva o úvere je (ex lege) absolútne neplatným právnym úkonom;

12.3 na absolútnu neplatnosť súd musí prihliadať a vyvodzovať z nej dôsledky aj bez návrhu z úradnej povinnosti (ex offa) a v ktoromkoľvek štádiu konania; predmetná zmluva o úvere je neplatná ako celok, následkom čoho sú neplatné aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru vyhlásené za jej neoddeliteľnú súčasť;

12.4 žalobca predloženou zmluvou o úvere nepreukázal súhlas žalovaného s obsahom danej zmluvy, keď síce v nej bol žalovaný označený svojimi osobnými údajmi, avšak skutočnosť, že i žalovaný predmetnú zmluvu podpísal, žalobca žiadnym spôsobom nezdokladoval; zmluva o úvere mala byť elektronický dokument podpísaný elektronickými podpismi oboch jej účastníkov - o tom, že táto zmluva bola skutočne podpísaná jej účastníkmi, žalobca žiaden dôkaz neprodukoval a nie je ani zrejmé, akým technickým postupom malo k podpisu zmluvy dôjsť. Samotná poznámka „-podepsané elektronicky-“ na zmluve (č.l. 9) takýmto dôkazom nie je. Nemožno prezumovať, že bežný občan disponuje zaručeným elektronickým podpisom, a aj keby ním disponoval, že ho na uzavretie tejto zmluvy použil. Navyše žalobca nepreukázal ani to, či on sám zmluvu zaručeným elektronickým podpisom podpísal. Hoci v zmysle §40 ods.4 OZ, nie je jediný do úvahy prichádzajúci spôsob uzavretie zmluvy elektronickými prostriedkami na diaľku jej podpísanie zaručeným elektronickým podpisom, bol to samotný žalobca, ktorý ako spôsob uzavretia zmluvy medzi zmluvnými stranami zvolil elektronický podpis. Súčasne, keďže uzavretie úverovej zmluvy na diaľku by predstavovalo poskytnutie finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie podľa §2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z., bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že dostal jasný a zrozumiteľný súhlas spotrebiteľa na použitie takejto ponuky finančných služieb podľa §3 ods.1 zákona č. 266/2005 Z. z.

13. Vzhľadom na (absolútnu) neplatnosť zmluvy o úvere súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (z dôvodu plnenia z neplatného právneho úkonu v zmysle §451 OZ), podľa ktorého by mal žalobca mať voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (vo výške rozdielu skutočne poskytnutých finančných prostriedkov a vrátených finančných prostriedkov žalovaným). Žaloba žalobcu bola žalovanému doručená do vlastných rúk, žalovaný nepoprel poskytnutie finančných prostriedkov (200 Eur), ani skutkové tvrdenie žalobcu o tom, že žiadne finančné prostriedky za účelom vrátenia pôžičky žalobcovi neuhradil, preto súd uvedené považoval za nesporné (§151 CSP).

14. Napriek vyššie uvedenému súd prvej inštancie nemohol žalobe vyhovieť, keďže podľa §54a OZ premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať. V ustanovení §107 ods.1 OZ je upravená subjektívna premlčacia doba, ktorá začne plynúť odo dňa, keď sa oprávnený skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť okamihom, kedy oprávnený zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodíť vznik bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne (fakticky) došlo. Po uplynutí premlčacej doby sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vždy premlčí. Súd prvej inštancie konštatuje, že v prejednávanej veci žalobca neuviedol, kedy skutočne poskytol žalovanému peňažné prostriedky, zmluva však mala byť uzavretá 17.05.2022 - možno teda dôvodne usudzovať, že v tento deň poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky vo výške 200 Eur (nasvedčuje tomu aj žalobcovo tvrdenie o splatnosti dlhu dňom 14.06.2022) a už v tento deň poskytnutia finančných prostriedkov mal žalobca vedomosť, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, pretože žalobca v rozpore so zákonmi na území Slovenskej republiky poskytoval úvery bez povolenia na činnosť od NBS a teda si musel byť vedomý o zákonom následku s tým spojeným (neplatnosť zmluvy o úvere). Subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia tak uplynula dňa 17.05.2024, žalobca však podal žalobu na tunajšom súde až 13.05.2025, t.zn. po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby a preto je jeho nárok premlčaný; podľa §54a OZ musel súd na premlčanie prihliadnuť ex offa, keďže ide o spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok I.); o náhrade trov konania (výrok II.) rozhodol v zmysle §257 CSP v spojení s §262 ods. 1 CSP a v zmysle zásady procesnej ekonómie – hoci mal žalovaný v spore plný úspech, v spore ich náhradu nepožadoval a preukázateľne mu ani žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie preto o náhrade trov konania rozhodol v zmysle §257 CSP, tak že žalovanému voči žalobcovi právo na zaplatenie náhrady trov konania nepriznal. Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. 2. 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP). Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.